

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Num.

821

30
maig
2021

Santíssima Trinitat

Lluís Ramis, rector

El diumenge posterior a la Pentecosta celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat i és també el dia dels contemplatius.

El misteri de la Santíssima Trinitat no és simplement un enigma dogmàtic: tres que són u, ni d'una veritat que cal acceptar perquè és així. Un misteri també és el que atreu, el que convida. Podem entrar en aquest misteri, la porta és Crist. Tot i que no es deixa definir, impregna. Passa una mica el mateix en la Bíblia: un misteri es revela, no per poder-lo vèncer, sinó per viure'n.

I què ens diu l'Evangeli sobre la Trinitat? Al començament de la vida pública, l'escena del baptisme de Jesús és particularment reveladora: ens presenta un Déu en relació quan la veu del Pare designa el Fill estimat, damunt del qual baixa l'Esperit (Marc 1,10-11). En el discurs del darrer sopar, Jesús anuncia que enviarà l'Esperit del Pare. Això fa pensar en les diferents formes de la presència de Déu a prop dels deixebles i en el món (Jn 14,23 i 16,13). I al final de l'evangeli de Mateu es troba l'únic esment en una única fórmula del Pare, el Fill i l'Esperit Sant. És el moment de l'enviament en missió: "Aneu... i bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant" (Mateu 28,18-20)

La Trinitat té importància en la nostra vida cristiana, per això en diversos moments del dia o de les celebracions litúrgiques fem el senyal de la creu tot dient: "En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant". Cal recordar que el nom en l'antiguitat semítica expressa la personalitat d'algú, la seva riquesa de vida. Senyar-se tal com ho fem és acceptar de marcar-se, d'immergir-se en la personalitat mateixa de Déu, en la riquesa de la seva vida.

Retaula de la Trinitat (Llotja de Perpinyà), anònim, 1489

En el pla artístic, el Déu trinitari a Occident s'ha volgut evocar amb el triangle del qual de vegades surten raigs. Amb aquesta imatge s'evoca la igualtat de les tres persones al mateix temps que la seva unitat. La vida de Déu es posa en relleu pel resplendor, i de vegades la seva relació amb nosaltres amb un ull al centre de la representació. En un estil molt diferent, hi ha també figuracions de tres personatges hieràtics i idèntics asseguts i amb un atribut particular a la mà (l'esfera de l'univers, la creu, un colom).

Moltes representacions també presenten el Pare com un ancià majestuós que sosté el Fill clavat en creu, i l'Esperit en forma d'un colom entre els dos.

Icona de la Trinitat, Andrei Rubliov, 1399

Una de les representacions més conegudes és la de la icona de l'iconògraf rus Andrei Rubliov, inspirada en l'episodi bíblic de l'alzina de Mambré on Déu es manifesta a Abraham. Com que el text del Gènesi 18, 1-16 passa constantment del singular al plural, designant gairebé indiferentment "els tres homes" i "el Senyor", la Tradició hi ha vist una premonició de la Trinitat. En aquesta icona s'evoca un intercanvi, un compartir entre els tres, d'altra banda obert al que contempla la icona. Que Déu sigui Trinitat ens diu que aquest no és solitud, sinó que és comunió d'amor: "Un sol Déu, no pas un Déu solitari" com diu Sant Hilari. Fer descobrir al món d'avui com és aquest Déu en el qual creiem els cristians és missió nostre.

Hem dit al principi que el diumenge de la Santíssima Trinitat també és el dia dels contemplatius. El lema d'enguany és: ***"La Vida Contemplativa, prop de Déu i del dolor del món"***. Aquesta jornada té com a objectiu recordar, agrair, pregar i donar a conèixer la vocació contemplativa, tan necessària per a l'Església i el món.

A la missa de les 12h, a Santa Maria del Pi, ens acompanyarà el "Bach Collegium de Barcelona" que interpretarà la cantata de Johann Sebastian Bach de la Santíssima Trinitat.

Columbaris a Santa Maria del Pi

En les properes setmanes us anirem informant sobre el projecte que tenim en marxa d'instal·lació d'un espai de columbaris a la nostra parròquia per tal d'acollir les cendres dels difunts estimats en un lloc sagrat, just darrera el presbiteri de la Capella de la Sang.

Catequesi sobre el “Pare nostre”. 9. Vingui el teu regne.

Quan resem el “Pare nostre”, la segona invocació amb què ens adreçem a Déu és «vingui el teu Regne» (Mt 6,10).

Després d’haver pregat perquè el seu nom sigui santificat, el creient expressa el desig que s’acceleri la vinguda del seu Regne. Aquest desig ha fluït, per dir-ho així, del cor de Crist mateix, que va començar la seva predicació a Galilea proclamant: «El temps s’ha complert i el regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu en l’Evangeli» (Mc 1,15). Aquestes paraules no són en absolut una amenaça, al contrari, són un joiós anunci, un missatge d’alegria. Jesús no vol empènyer la gent a convertir-se semblant la por del judici de Déu o el sentit de culpa pel mal comès. Jesús no fa proselitisme: anuncia, senzillament. Al contrari, la notícia que Ell porta és la Bona Notícia de la salvació, i a partir d’ella crida a convertir-se. Tothom està convidat a creure en l’“evangeli”: el senyoriu de Déu s’ha apropiat als seus fills. Aquest és l’Evangeli: el senyoriu de Déu s’ha apropiat als seus fills. I Jesús anuncia aquesta cosa meravellosa, aquesta gràcia: Déu, el Pare, ens estima, ens és proper i ens ensenya a caminar pel camí de la santedat.

Els signes de la vinguda d’aquest Regne són molts i tots positius. Jesús comença el seu ministeri prenent cura dels malalts, tant del cos com de l’esperit, dels que viuen una marginació social –per exemple els leprosos–, dels pecadors menyspreats per tothom, també dels que eren més pecadors que ells però feien veure que eren justos. I Jesús, com els anomena aquests? “Hipòcrites”. Jesús mateix indica aquests signes, els signes del Regne de Déu: «Els cecs recuperen la vista, els coixos caminen, els leprosos són purificats, els sords hi senten, els morts ressusciten, als pobres se’ls anuncia l’Evangeli» (Mt 11,5).

“Vingui el teu Regne!”, repeteix amb insistència el cristià quan resa el “Pare nostre”. Jesús ha vingut; però el món segueix encara marcat pel pecat, poblat per tanta gent que pateix, per persones que no es reconcilien i no perdonen, per guerres i per tantes formes d’exploació, pensen en el tràfic d’infants, per exemple. Tots aquests fets són la prova que la victòria de Crist encara no s’ha implementat del tot: tants homes i dones viuen encara amb el cor tancat. És sobretot en aquestes situacions que ve als llavis del cristià la segona invocació del “Pare nostre”: “Vingui el teu regne!”. Que és el mateix que dir: “Pare, et necessitem! Jesús, et necessitem, necessitem que arreu i sempre Tu siguis Senyor enmig de nosaltres!”. “Vingui el teu regne, sigues sempre amb nosaltres”.

A vegades ens preguntem: com és que aquest Regne es realitza tan lentament? A Jesús li agrada parlar de la seva victòria amb el llenguatge de les paràboles. Per exemple, diu que el Regne de Déu és semblant a un camp on creixen junts el bon blat i la mala herba: el pitjor de tot seria voler intervenir de seguida extirpant del món les herbes que semblen dolentes. Déu no és com nosaltres, Déu té paciència. No és amb la violència que s’instaura el Regne en el món: el seu estil de propagació és la mansuetud (cf. Mt 13,24-30).

El Regne de Déu té sens dubte una gran força, la més gran que hi pugui haver, però no segons els criteris del món; per això sembla que no té mai majoria absoluta. És com el llevat que es pasta en la farina: aparentment desapareix, però és precisament ell que fa fermentar la massa (cf. Mt 13,33). O és com un gra de mostassa, tan petit, gairebé invisible, però que porta la força explosiva de la naturalesa, i quan creix es converteix en el més gran dels arbres de l’horta (cf. Mt 13,31-32).

En aquest “destí” del Regne de Déu es pot intuir la trama de la vida de Jesús: Ell també ha estat per als seus contemporanis un signe petit, un fet gairebé desconegut per als historiadors oficials d’aquella època. Un «gra de blat» s’ha definit Ell mateix, que mor en la terra, però només així pot donar «molt de fruit» (cf. Jn 12,24). El símbol de la llavor és eloqüent: un dia l’agricultor l’ensorra en la terra (un gest que sembla un enterrament), i després, «tant és que dormi o estigui despert, de nit o de dia, la llavor brota i creix. Com, Ell mateix no ho sap» (Mc 4,27). La llavor que brota després és més obra de

Déu que de l'home que l'ha sembrada (cf. Mc 4,27). Déu sempre ens precedeix, Déu sempre sorprèn. Gràcies a Ell després de la nit del Divendres Sant hi ha l'alba de la Resurrecció capaç d'il·luminar tot el món amb esperança.

"Vingui el teu Regne!". Sembrem aquesta paràbola enmig dels nostres pecats i dels nostres defalliments. Donem-la a les persones abatudes i colpejades per la vida, a aquells que han hagut d'assaborir més odi que amor, a aquells que han viscut dies inútils sense comprendre mai el perquè. Donem-la a aquells que han lluitat per la justícia, a tots els màrtirs de la història, a aquells que han arribat a la conclusió que han lluitat per res i que en aquest món domina sempre el mal. Llavors escoltarem la pregària del "Pare nostre". Repetirem per enèsima vegada aquelles paraules d'esperança, les mateixes que l'Esperit ha posat com a segell de totes les Sagrades

Esriptures: "Sí, vinc de seguida!": aquesta és la resposta del Senyor. "Vinc de seguida". Amén. I l'Església del Senyor respon: "Vine, Senyor Jesús" (cf. Ap 2,20). "Vingui el teu regne" és el mateix que dir "Vine, Senyor Jesús". I Jesús diu: "Vinc de seguida". I Jesús ve, a la seva manera, però cada dia. Tinguem confiança en això. I quan resem el "Pare nostre" diguem sempre: "Vingui el teu regne", per sentir en el cor: "Sí, sí, vinc, i vinc de seguida". Gràcies!

*Catequesi del Papa Francesc i traducció de Josep M. Torrents.
Publicat a Catalunya Religió.*

Corpus Christi

El proper diumenge dia 6 de juny celebrarem el Corpus Christi, la festa del Cos i la Sang de nostre Senyor Jesucrist. A la missa de les 12h. un nen i una nena que han estat fent la catequesi a la nostra parròquia rebran la seva primera comunió i el dissabte anterior, després de la missa i fins a les 21h. tindrem exposat el Santíssim amb una Hora Santa davant d'ell. Us convidem a participar-hi. Com és costum, a les misses es farà la col·lecta per a Càritas Diocesana.

El diumenge 6 de juny a les 18h30' es celebrarà al Pla de la Seu de la Catedral la tradicional eucaristia amb motiu del Corpus que presideix el nostre arquebisbe, seguida d'una breu processó que enguany i degut a la pandèmia, els fidels hauran de seguir des del seu lloc. Les persones interessades a assistir-hi hauran de recollir una invitació a la sagristia de la catedral de 10h30' a 12h30' de dilluns a dissabte (informació al telèfon 933 428 260).

Horari actual de misses

DIES FEINERS
19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES
19:00 a la Basílica

DIUMENGES
12:00 a la Basílica

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7
SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43

info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia.

Per gestions administratives relacionades amb els sagraments, demaneu cita trucant al 93 318 47 43 o escriviu un e-mail a:

despatx.santamariadelpi@gmail.com